

**Ruimtelijke onderbouwing t.b.v. een afwijking ex artikel
2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo**

**Oprichten van een schietboom met oplegpalen op het
perceel gelegen aan de Limietweg 30 te Amstenrade**

Gemeente Schinnen

Steller:	: dhr. J. Münten
Kenmerk	: 2013/2141
Datum laatste wijziging	: 14 februari 2013

Inhoud

1 Inleiding

2 Ruimtelijke onderbouwing

2.1 Ligging en beschrijving projectlocatie.....	
2.2 Het bouwplan	
2.3 Beleidskader	
2.4 Milieuaspecten	
2.5 Water	
2.6 Ecologie	
2.7 Overige milieuaspecten.....	
2.8 Archeologie	
2.9 Ruimtelijke effecten van het plan op de omgeving.....	
2.10 Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	
2.11 Economische uitvoerbaarheid	

1 Inleiding

Schutterij Amstenrade

In augustus 2012 is aan schutterij St. Gertrudis uit Amstenrade een omgevingsvergunning verleend voor het realiseren van een schietterrein met schutterslokaal op het voormalig trapveld bij het sportterrein aan de Limietweg te Amstenrade. De realisatie van het schutterslokaal vloeit mede voort uit de door de raad van de gemeente Schinnen in maart 2009 vastgestelde 'Beleidsuitgangspunten schutterslokalen in het buitengebied'. Middels dit beleid worden de in de gemeente aanwezige schutterijen gefaciliteerd in het realiseren van een schutterslokaal en, voor zover nog niet aanwezig, het vestigen van een nieuwe schietlocatie.

Naar aanleiding van het bericht dat de tennisvereniging Amstenrade, die gevestigd is aan de Limietweg 30 te Amstenrade, per 1 januari 2013 zou worden opgeheven heeft de schutterij contact opgenomen met de tennisvereniging over een eventuele overname van de kantine die in eigendom is van de tennisvereniging. Tevens is contact opgenomen met de gemeente, eigenaar van de ondergrond, om te bekijken wat de ruimtelijke beperkingen van deze locatie zijn. Naar aanleiding hiervan heeft de schutterij op 8 januari 2013 een aanvraag omgevingsvergunning ingediend.

Het bouwplan is strijdig met het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied', waarin het tenniscomplex de bestemming Recreatieve doeleinden met sportvoorzieningen heeft. Ondanks dat het gebruik als schietterrein niet in strijd is met de gebruiksregels, is de op te richten kogelvanger met oplegpalen wel in strijd met de bij deze bestemming behorende bouwvoorschriften. Om deze ontwikkeling mogelijk te maken kan de gemeente toepassing te geven aan de afwijkingsbevoegdheid ex artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

Ruimtelijke onderbouwing

Als onderdeel van de voorbereidingsprocedure dient een 'goede ruimtelijke onderbouwing' te worden opgesteld, waarin het plan en de beleidsmatige en ruimtelijk-stedenbouwkundige afweging ten behoeve van de realisering van het plan zijn verwoord. Het voorliggende rapport voorziet in deze vereiste.

Documenten bij deze ruimtelijke onderbouwing

Naast de voorliggende ruimtelijke onderbouwing behoren de volgende documenten bij de omgevingsvergunning voor deze locatie:

- een verbeelding (een eenvoudige verbeelding met de begrenzing van projectlocatie en een koppeling naar de ruimtelijke onderbouwing met bijlagen);

Leeswijzer

Deze ruimtelijke onderbouwing is als volgt opgebouwd. Hoofdstuk 2 vormt de feitelijke ruimtelijke onderbouwing. In dit hoofdstuk wordt in paragraaf 2.1 de projectlocatie aangeduid en wordt in paragraaf 2.2 het bouwplan besproken. Paragraaf 2.3 behandelt de relevante ruimtelijke beleidskaders van de verschillende overheidslagen. Vervolgens wordt in paragraaf 2.4 aandacht besteed aan de milieuhygiënische aspecten die in het kader van deze planvorming van belang zijn. De aspecten water, overig, archeologie en ecologie komen in respectievelijk paragraaf 2.5, 2.6, 2.7 en 2.8 aan bod. Paragraaf 2.9 geeft de ruimtelijke effecten van de ontwikkeling op de omgeving aan en in paragraaf 2.10 wordt de voor deze omgevingsvergunning noodzakelijke procedure aangegeven. Het hoofdstuk wordt afgesloten met de economische uitvoerbaarheid in paragraaf 2.11. Hoofdstuk 3, getiteld “Motivering” vat het verhaal samen en vormt de eindconclusie van deze ruimtelijke onderbouwing.

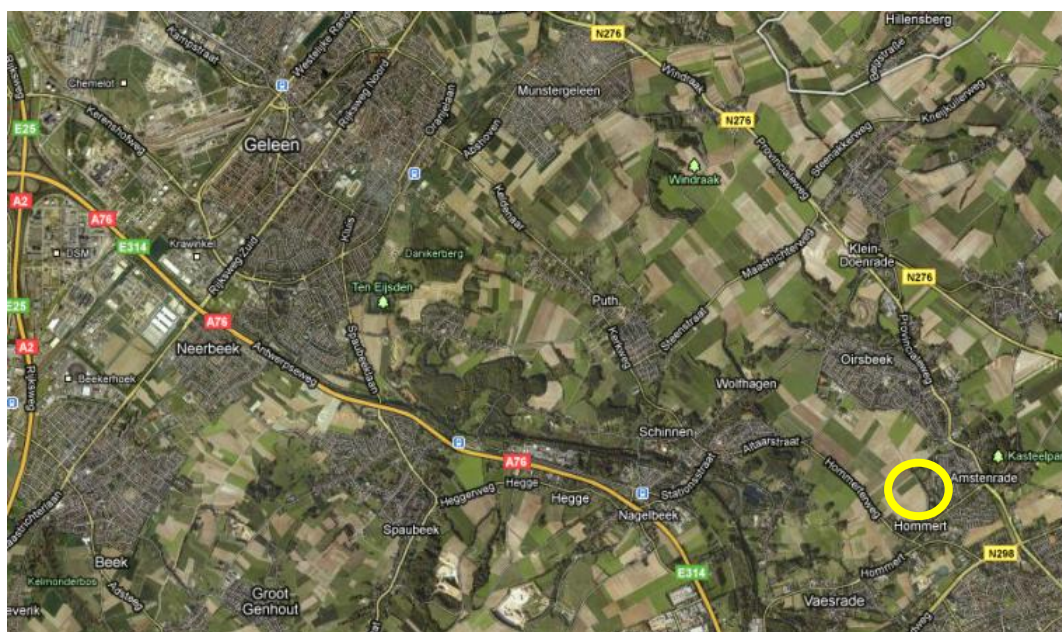
2 Ruimtelijke onderbouwing

2.1 Ligging en beschrijving projectlocatie

Amstenrade

De projectlocatie is gelegen aan de Limietweg 30, aan de rand van de kern Amstenrade (kadastraal bekend Amstenrade, sectie A, nummer 2363). De kern Amstenrade ligt tussen Brunssum en Hoensbroek en grenst aan de kern Oirsbeek. Van oudsher vormde het gebied rond het kasteel Amstenrade het dorpscentrum. Later hebben er nog uitbreidingen plaats gevonden richting Hoensbroek en Hommert/Schinnen, maar de oorspronkelijke wegenstructuur is nog duidelijk herkenbaar.

Amstenrade vormt samen met Sweikhuizen, Doenrade, Oirsbeek, Puth en Schinnen de dorpsstructuur van de gemeente Schinnen. Behalve deze dorpen kent de gemeente Schinnen nog een groot aantal buurtschappen en gehuchten. Op onderstaande afbeelding is de ligging van Amstenrade (binnen de gele omkadering) in de regio nader aangeduid:

De projectlocatie ligt aan de westzijde van Amstenrade, de woonwagenlocatie aan de ene zijde en verzorgingstehuis Elvira aan de andere zijde. Op de navolgende afbeeldingen is de ligging van de projectlocatie nader aangeduid (zie gele omkadering).

De projectlocatie betreft het voormalige tenniscomplex van Amstenrade. De beoogde plek voor de kogelvanger, naast de bestaande antennemast, is gelegen op ongeveer 50 meter afstand van de dichtstbijzijnde woonwagen en op ongeveer 95 meter afstand van een verzorgingstehuis.

2.2 Het bouwplan

Het bouwplan

De aanvraag voorziet in de oprichting van een kogelvanger en oplegpalen, gesitueerd naast de bestaande antennemast.

Materialisering en uiterlijk

De schietboom heeft een hoogte van 18 meter en zal worden voorzien van een kogelvanger met een wattenbak.

Overige inrichting

De ontsluiting van het perceel zal plaatsvinden via de Limietweg. Bij de bestaande sportkantine zijn reeds een aantal parkeerplaatsen voorhanden.

Functioneel gebruik schutterslokaal

Het schutterlokaal zal tevens dienen als verblijfsruimte tijdens de wedstrijden en worden gebruikt voor de opslag van materialen. Horeca-activiteiten zijn toegestaan voor zover er sprake is van 'huiselijk gebruik'. Van 'huiselijk gebruik' is sprake wanneer tijdens activiteiten alcoholhoudende drank wordt genuttigd zonder dat daarvoor op enige wijze betaald dient te worden. Wanneer activiteiten worden ontplooid waarbij voor de alcoholhoudende drank betaald moet worden dient daartoe een vergunning te worden aangevraagd. In de 'Beleidsuitgangspunten schutterslokalen in het buitengebied' wordt dit vergunningenstelsel nader uitgewerkt.

2.3 Beleidskader

2.3.1 Rijksbeleid

Vogel- en habitatrichtlijn

Vanuit Europa is de bescherming van soorten en gebieden geregeld in de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn. De Europese Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG) en de Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/33/EEG) hebben de bescherming van soorten en hun natuurlijke habitats tot doel. Elke lidstaat is verplicht om speciale beschermingszones aan te wijzen, die samen één Europees netwerk van natuurgebieden vormen: 'Natura 2000'. Tot voor kort speelde de Vogel- en Habitatrichtlijn een belangrijke rol in het Nederlandse rechtssysteem. Het beschermingsregime van artikel 6 van de Habitatrichtlijn had namelijk een rechtstreekse werking. Dit gold ook voor de Vogelrichtlijn. Met de implementatie van de bepalingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn in de Nederlandse wetgeving is een einde gekomen aan de rechtstreekse werking van deze richtlijnen. De soortenbescherming is thans verankerd in de Flora- en faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet 1998.

Onder werking van de Natuurbeschermingswet vallen:

- Natura 2000-gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden);
- beschermde Natuurmonumenten;
- gebieden door de minister aangewezen ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen.

Het Natura 2000 netwerk bevat de gebieden die zijn aangewezen onder de Vogel- en Habitatrichtlijn en zijn daarmee geselecteerd op grond van het voorkomen van soorten en habitattypen die vanuit Europees oogpunt bescherming nodig hebben. Voor die gebieden geldt dat aanwijzingsbesluiten zijn opgesteld waarin staat voor welke soorten en habitats het betreffende gebied is aangewezen en welke instandhoudingsdoelstellingen er gelden voor deze soorten en habitats.

Het plangebied is gelegen op geruime afstand ten opzichte van het Natura 2000-gebied 'Geleenbeekdal'. Deze afstand wordt als dusdanig groot beschouwd dat het bouwplan geen negatief effect kan hebben op de kwalificerende soorten of habitats in dit gebied.

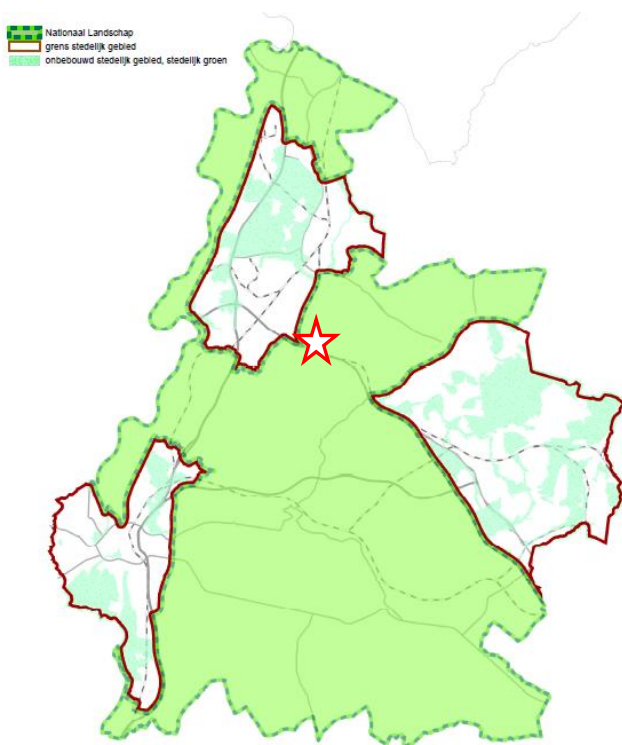
Nota Ruimte

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. In de nota is het nationaal ruimtelijk beleid tot 2020 met een doorkijk naar 2030 vastgelegd. De beleidsvoornemens worden in hoofdlijnen aangegeven, met een belangrijke rol voor de ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland (RHS). De nota heeft vier algemene doelen: versterken van de economie, bevordering van de leefbaarheid en economische vitaliteit in stad en land, waarborging van waardevolle groengebieden (behouden en versterken natuurlijke, landschappelijke en culturele waarden) en veiligheid (voorkoming van rampen). `Ruimte voor ontwikkeling` is niet alleen de titel van de Nota Ruimte, maar is ook het uitgangspunt van het ruimtelijk beleid: het Rijk geeft meer ruimte aan medeoverheden, maatschappelijk organisaties, marktpartijen en burgers. `Decentraal wat kan, centraal wat moet` is het motto van het kabinet. Het Rijk daarentegen focust zich meer dan voorheen op gebieden en netwerken die van nationaal belang zijn.

De kern van het beleid ligt in het toepassen van efficiënte manieren om met de ruimte om te gaan. Uitgangspunt van beleid is dat de ruimtebehoefte zoveel mogelijk wordt geacommodeerd en dat er gezocht wordt naar mogelijkheden om tegelijkertijd ruimtelijke kwaliteit te waarborgen. De belangrijkste instrumenten van de nota hebben betrekking op contouren, landschappen, stedelijke netwerken en water. Het beleid in de nota is verder gericht op een bundeling van de verstedelijking in stedelijke netwerken. Het gebied Zuid-Limburg (met een internationale afstemming op Aken, Luik, Gent en Hasselt) is aangewezen als één van de zes nationale stedelijke netwerken.

Het voorliggende plan ligt binnen het nationaal stedelijk netwerk Zuid-Limburg. Stedelijke netwerken zijn sterk verstedelijkte zones bestaande uit een aantal goed met elkaar verbonden compacte grotere en kleinere steden, van elkaar gescheiden door buitengebied. Het percentage van de woningen en de werkgelegenheid dat in de stedelijke netwerken is ondergebracht, zal tenminste gelijk moeten blijven en zo mogelijk moeten toenemen ten opzichte van de huidige situatie. Het voorliggende plan voorziet in een efficiënt ruimtegebruik binnen een bestaand stedelijk netwerk zonder concessies te doen ten aanzien van de ruimtelijke kwaliteit. Ook levert het plan een bijdrage aan het overeind houden van culturele voorzieningen die, mede in samenhang met het aanbod in de steden, bijdragen aan een aangenaam woonklimaat. De ontwikkeling past daarmee binnen de uitgangspunten van de Nota Ruimte.

Verder zijn volgens de Nota Ruimte het Nationaal Landschap Zuid-Limburg alsmede de Rijksbufferzones tussen Maastricht en Sittard-Geleen en tussen Parkstad Limburg en Sittard-Geleen van belang voor een robuuste ruimtelijke ontwikkeling van Zuid-Limburg. Het voorliggende plangebied maakt deel uit van het Nationaal Landschap Zuid-Limburg, zoals op nevenstaande kaart middels een rode ster is aangegeven. In het Nationaal Landschap Zuid-Limburg is sprake van een 'ja, mits' – beleid.

Bestemmingswijzigingen zijn alleen toegelaten voor zover daarbij de kernkwaliteiten worden behouden of versterkt en in ieder geval niet leiden tot een uitleglocatie voor stads- en dorpsontwikkelingen of grootschalige infrastructuurprojecten. De te behouden en versterken kernkwaliteiten hebben betrekking op het reliëf, het groene karakter, de schaalcontrasten en de kenmerkende cultuurhistorische elementen.

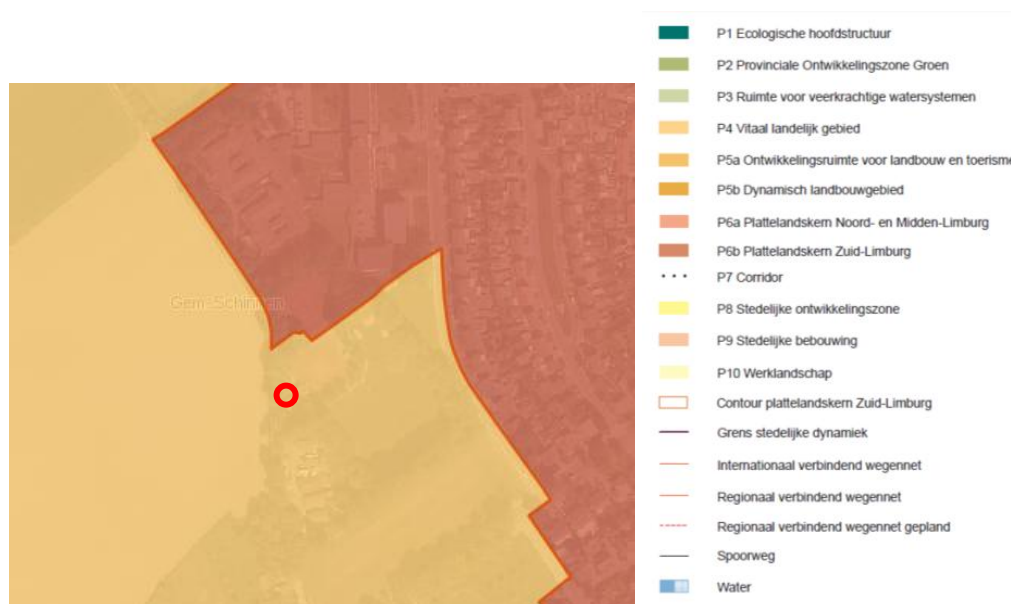
Geconcludeerd mag worden dat het plan het reliëf ongemoeid laat. Daarnaast leidt het plan niet tot een inperking van het groene karakter van het gebied, worden de aanwezige schaalcontrasten gerespecteerd en worden de kenmerkende cultuurhistorische elementen eveneens niet aangetast. Het plan past daarmee binnen de uitgangspunten voor het Nationaal Landschap Zuid-Limburg.

2.3.2 Provinciaal beleid

POL 2006 (Actualisering 2010)

Op 22 september 2006 is het POL 2006 vastgesteld door Provinciale Staten van Limburg. Net als het eerste POL (uit 2001) is POL 2006 een integraal plan dat bestaande, verschillende plannen voor de fysieke omgeving op de beleidsterreinen milieu, water, ruimte, mobiliteit, cultuur, welzijn en economie integreert. Het bevat de provinciale visie op de ontwikkeling van Limburg en beschrijft voor onderwerpen waar de provincie een rol heeft de ambities, de context en de hoofdlijnen van de aanpak. POL 2006 is het beleidskader voor de toekomstige ontwikkeling van Limburg tot een kwaliteitsregio, die zich bewust is van de unieke kwaliteit van de leefomgeving en de eigen identiteit. Ten behoeve van de kwaliteitsregio Limburg wordt ingezet op duurzame ontwikkeling. Dat is een ontwikkeling die tegemoetkomt aan de behoeften van de huidige generatie zonder de mogelijkheden van toekomstige generaties in gevaar te brengen om ook in hún behoeften te voorzien. Medio 2008, 2009, 2010 en voor het laatst in januari 2011 zijn beperkte delen van het POL aangevuld op basis van gewijzigde beleidsstukken, waaronder POL-aanvullingen.

Op 'Kaart 1 Perspectieven' van het POL is de projectlocatie aangeduid als 'Vitaal Landelijk Gebied' (Perspectief 4). Het projectgebied is daarnaast gelegen in de Rijksbufferzone.

Uit de bij het POL behorende kaarten 'Groene Waarden', 'Blauwe Waarden' en 'Kristallen Waarden' blijkt dat aan het projectgebied geen bijzondere overige waarden zijn toegekend.

Perspectief 4: Vitaal Landelijk Gebied:

Het perspectief Vitaal Landelijk Gebied omvat overwegend landbouwgebieden met een van gebied tot gebied verschillende aard en dichtheid aan landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten. Het gaat om gebieden buiten de beekdalen, steile hellingen en de ecologische structuur van Limburg. Soms gaat het om oude bouwlanden, waarbij een gaaf cultuurhistorisch kavel- wegen- en bebouwingspatroon samengaat met monumentale bebouwing en landschappelijke openheid. Andere kwaliteiten die hier voor kunnen komen zijn stiltegebieden, grondwaterbeschermingsgebieden en hydrologische bufferzones. Met respect voor de aanwezige kwaliteiten wordt de inrichting en ontwikkeling van de gebieden in belangrijke mate bepaald door de landbouw. Daarnaast wordt in deze gebieden extra belang gehecht aan verbreding van de plattelandseconomie.

De situatie ter plaatse laat echter een beeld zien van een perceel dat reeds geruime tijd zijn agrarische functie heeft verloren en waar geen sprake meer is van landschappelijke en/of natuurlijke waarden.

Rijksbufferzone

Door de ligging van het plan in de Rijksbufferzone geldt voor verstedelijking buiten de contouren van plattelandskernen het 'nee,tenzij'-beleid. In principe is binnen de Rijksbufferzones geen ruimte voor nieuwe gebouwen. Een uitzondering wordt gemaakt voor restaurants, café's, kleinschalige hotels en kampeerbedrijven omdat deze de recreatieve functie van de Rijksbufferzone kunnen versterken. Ook nieuwe verkeer- en energie-infrastructuur van bovenlokaal belang en bijbehorende bouwwerken worden niet aangemerkt als verstedelijking. Bebouwing welke niet tot eerdergenoemde categorieën behoort is wel mogelijk indien dit gepaard gaat met een tegenprestatie voor natuur, water, landschap of recreatie of indien sloop leidt tot een substantiële vermindering van de bebouwing. Voor de invulling van deze afwijkingen is het Limburgs Kwaliteitsmenu maatgevend. Het realiseren van een schutterslokaal van deze bescheiden omvang mag gezien worden als een kleinschalige recreatieve functie waarop het binnen de Rijksbufferzones geldende 'nee,tenzij'-beleid niet van toepassing is.

POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering

De POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering vormt het kader voor een nieuwe beleidsregel: het Limburgs Kwaliteitsmenu (LKM). Deze beleidsregel regelt de 'extra' condities en voorwaarden waaronder bepaalde ontwikkelingen in het landelijk gebied buiten de plattelandskernen dan wel binnen de grens stedelijk dynamiek in de perspectieven P2, P3 en P8 mogelijk zijn. Essentie is dat de beoogde ontwikkelingen gepaard moeten gaan met landschappelijke kwaliteitsverbetering, natuurontwikkeling en ontstening. Dit ter compensatie van het door de ontwikkeling optredende verlies aan omgevingskwaliteit.

Het projectgebied is buiten de contour van de kern 'Amstenrade' gelegen. Dit betekent dat het planvoornemen in principe binnen de reikwijdte van het LKM valt. Binnen het LKM zijn verschillende modules ontwikkeld die bepalen welke kwaliteitsbijdragen en kwaliteitsverbeterende maatregelen voor welke ontwikkelingen noodzakelijk zijn. Het realiseren van een schutterslokaal kan worden gezien als het realiseren van niet-commerciële gebiedseigen recreatieve voorzieningen. Dit soort voorzieningen vallen niet onder het LKM-beleid, maar hiervoor geldt het normale planologische regime met een goede ruimtelijke en landschappelijke inpassing. Gelet op het huidige gebruik en de bestaande groene omzoming van het perceel kan geconcludeerd worden dat er geen sprake is van een aantasting van het landelijk gebied en dat bouwvoornemen daarmee past binnen de kaders zoals die zijn gesteld in het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006 (actualisatie januari 2011).

2.3.4 Gemeentelijk beleid

Beleidsuitgangspunten schutterslokalen in het buitengebied

In 2009 is door de gemeente Schinnen beleid ontwikkeld waaraan aanvragen tot de oprichting van schutterslokalen wordt getoetst. Dit beleid is in nauwe samenspraak met de schutterijen in Schinnen opgesteld. Achtergrond van de beleidsnotitie is dat schutterijen op een eigen unieke wijze een bijdrage leveren aan de gemeenschap en daarmee een belangrijke sociale functie vervullen. Strenger wordende milieuwetgeving heeft de schutterijen de afgelopen jaren gedwongen de schietactiviteiten te verplaatsen uit de dorpskern. Middels de beleidsnotitie worden uitgangspunten geformuleerd op basis waarvan schutterijen hun schutterijactiviteiten in de schutterslokalen in het daarvoor aangewezen buitengebied (zo dicht mogelijk bij de dorpskern) kunnen organiseren om de gewenste binding met de gemeenschap niet verloren te laten gaan.

De uitgangspunten hebben betrekking op de haalbaarheid van een locatie, de landschappelijke inpassing van de bebouwing, de bouwvoorschriften, de gemeentelijke financiële tegemoetkoming in de realisatie van het schutterslokaal en de binnen het schutterslokaal toegestane horeca-activiteiten.

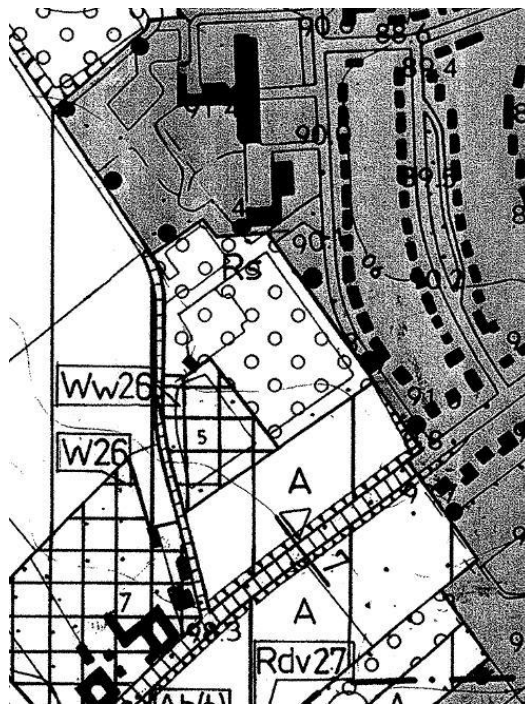
Voor onderhavige ruimtelijke onderbouwing is vooral de haalbaarheid van de locatie van belang. Hiertoe dient gebruikt te worden gemaakt van de lagenbenadering waarbij aandacht dient te worden geschonken aan de aspecten geluid, bodem, bedrijven en milieuzonering, luchtkwaliteit, externe veiligheid, leidingen en infrastructuur, archeologie, flora en fauna, waterhuishouding en verkeer en parkeren. Voor een behandeling van deze aspecten wordt verwezen naar paragraaf 2.4 tot en met 2.9 van deze onderbouwing.

Bestemmingsplan

Het betreffende perceel heeft in het vigerende bestemmingsplan Buitengebied de bestemming recreatieve doeleinden met sportvoorzieningen. De functie van schietterrein past daarmee in principe binnen de vigerende bestemming. Echter, bebouwing is op grond van de planregels uitsluitend toegestaan binnen een bouwvlak en dat is ter plaatse van het beoogde schietterrein niet aanwezig. Op grond daarvan is het plan in strijd met het vigerende bestemmingsplan en is medewerking alleen mogelijk met toepassing van de afwijkingsbevoegdheid ex artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (projectafwijkingsbesluit).

Onderstaand is een uitsnede uit het vigerende bestemmingsplan weergegeven, die betrekking heeft op het projectgebied:

2.4 Milieuaspecten

In deze paragraaf worden de milieuaspecten behandeld die bij een ruimtelijke ontwikkeling dienen te worden bestudeerd. Achtereenvolgens komen bodem, geluid, externe veiligheid, luchtkwaliteit en bedrijfshinder in de omgeving aan de orde. Indien voor een bepaald aspect geen onderzoek noodzakelijk is, is dit aangegeven. Indien dit wel het geval is, wordt het onderzoek benoemd en worden de conclusies ervan samengevat. Het onderzoek is vervolgens als separate bijlage bij de ruimtelijke onderbouwing gevoegd.

2.4.1 Bodem

Bij het opstellen van een bestemmingsplan of een ruimtelijke onderbouwing dient te worden nagegaan of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het huidige of toekomstige gebruik. Het belangrijkste uitgangspunt hierbij is dat aanwezige bodemverontreinigingen geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers van de bodem en dat de bodemkwaliteit niet verslechtert door grondverzet.

Het betreffende terrein is geruime tijd in gebruik geweest als tenniscomplex en op grond daarvan niet aan te merken als verdachte locatie. De bestemming van het terrein hoeft bovendien niet gewijzigd te worden en er mag derhalve van worden uitgegaan dat ten tijde van het vestigen van de bestemming in voldoende mate is onderzocht of de bestemming van het terrein in milieutechnische zin het bij deze bestemming behorende gebruik toelaat.

Resumerend kan worden aangegeven dat het aspect bodem door het ontbreken van een planologische functiewijziging geen belemmering vormt voor onderhavige ontwikkeling.

2.4.2 Geluid

Wet geluidhinder

Bij het ontwikkelen van een ruimtelijk plan is het van belang rekening te houden met geluidbronnen en de mogelijke hinder of overlast daarvan voor mensen. De beoordeling van het aspect geluid vindt zijn grondslag vooral in de Wet geluidhinder maar daarnaast ook in de Wet ruimtelijke ordening wanneer het gaat om de beoordeling of er sprake is van een goed woon- en leefklimaat.

Waar voorheen vaste afstanden golden die in acht dienden te worden genomen bij de situering van inrichtingen voor traditioneel schieten vallen de schutterijen op dit moment onder de Handreiking Traditioneel Schieten en hebben zij geen milieuvergunning meer nodig. Zij vallen nu onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit. Afstanden tot geluidsgevoelige objecten zijn dan ook niet meer

vast, hetgeen onverlet laat dat in het belang van een goede ruimtelijke wel aannemelijk dient te worden gemaakt dat de activiteiten geen onevenredige hinder veroorzaken.

De schietboom zal worden voorzien van een wattenbak waardoor er geen sprake is van een inslaggeluid zoals bij een traditionele plexiglasachterplaat (zoals wordt gebruikt in Sweikhuizen). Een exemplaar hiervan wordt in Herkenbosch reeds met succes toegepast.

Het geluid van de buks wordt op basis van een tweetal testen ter plaatse (waarbij ook omwonenden aanwezig waren) als dermate gering aangemerkt dat hierdoor geen sprake is van een onacceptabel woon- en leefklimaat.

De verkeersaantrekkende werking van deze ontwikkeling zal beperkt blijven tot de gebruikers van het schietterrein en in ieder geval niet in betekende mate bijdragen aan een verhoging van het geluidsniveau aan de Limietweg.

Geconcludeerd kan worden dat het aspect geluid in voldoende mate is onderzocht en geen belemmeringen oplevert voor onderhavige ruimtelijke onderbouwing.

2.4.3 Externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid stelt twee doelstellingen centraal:

1. de bescherming van personen die zich bevinden in de nabijheid van de risicobron tegen de kans op overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen;
2. de bescherming van de samenleving tegen een ramp met een groot aantal slachtoffers.

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's voor de omgeving als gevolg van gebruik en opslag van gevaarlijke stoffen bij bedrijven, het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg, het water, het spoor en door buisleidingen.

De risicobenadering externe veiligheid kent twee begrippen om het risiconiveau van transport en aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in relatie tot de omgeving aan te geven. Deze begrippen zijn het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

Het PR is de kans per jaar dat een persoon, die zich continu en onbeschermd op een bepaalde plaats in de omgeving van een transportroute of inrichting bevindt, overlijdt door een ongeval met het transport van gevaarlijke stoffen op die route of binnen die inrichting. Plaatsen met een gelijk risico kunnen door zogenaamde risicocontouren op een kaart worden weergegeven. Voor nieuwe situaties is voor kwetsbare objecten (bijvoorbeeld woningen) de grenswaarde voor het PR gesteld

op een niveau van 10^{-6} /jr. Voor beperkt kwetsbare objecten (bijvoorbeeld bedrijven) is dit een richtwaarde. Het GR geeft aan wat de kans is op een ongeval met tien of meer dodelijke slachtoffers in de omgeving van de beschouwde transportroute of inrichting. Het aantal personen dat in de omgeving van de route of inrichting verblijft, bepaalt daardoor mede de hoogte van het GR.

Externe veiligheid risicovolle bedrijven

Bij de beoordeling van de risico's voor de externe veiligheid worden de normen voor het PR en GR gehanteerd, zoals vastgelegd in het Besluit externe veiligheid voor inrichtingen (Bevi) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid voor inrichtingen (Revi). Bij de besluitvorming dient het bevoegd gezag een verandering van het GR te verantwoorden. Het gebied waarbinnen de verantwoordingsplicht van toepassing is voor categoriale inrichtingen (zoals LPG tankstations) wettelijk vastgelegd in het Revi.

Transport van gevaarlijke stoffen

Voor het transport van gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor en het binnenwater is op 1 januari 2010 een circulaire gepubliceerd voor de risiconormering voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen). De werkingsduur van deze circulaire loopt tot uiterlijk 31 juli 2012.

Voor de risico's als gevolg van het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor of waterweg wordt in navolging van het Bevi gewerkt aan een Besluit externe veiligheid voor transportroutes. Wanneer dit besluit eerder dan 31 juli 2012 wordt gerealiseerd, zal de circulaire worden ingetrokken.

Met betrekking tot veiligheidsaspecten van transport over de weg, het water als het spoor wordt momenteel beleid geformuleerd in het kader van het Basisnet Weg, Basisnet Water en Basisnet Spoor. Het definitieve ontwerp voor het Basisnet Water is inmiddels aangeboden aan de Tweede Kamer. Hieruit blijkt dat bij zelfs een zeer extreme groei van het transport, er nagenoeg nergens een 10^{-6} contour op de oever terecht komt en er ook geen overschrijdingen van de oriëntatiewaarde voor het GR optreden. Wel is er een extra veiligheidsambitie gesteld. Voor het meest voorkomende transport (brandbare vloeistoffen LF1/LF2) wordt hiermee rekening gehouden door plasbrand-aandachtsgebieden vast te stellen. Het definitieve ontwerp voor het Basisnet Weg is tevens aangeboden aan de Tweede Kamer. Wat betreft het Basisnet Spoor is een stand van zaken aangeboden aan de Tweede Kamer. Voor het Basisnet Spoor lopen nog diverse discussies tussen belanghebbende partijen over de te hanteren uitgangspunten.

Externe veiligheid buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) in werking getreden. In dit besluit worden in lijn met het Bevi normen gesteld aan het PR en het GR voor buisleidingen.

Externe veiligheid hoogspanningskabels

In het Advies met betrekking tot hoogspanningslijnen van de Staatsecretaris van VROM is aangegeven dat, zo veel als redelijkerwijs mogelijk is, vermeden dient te worden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig verblijven in het gebied rond bovengrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (μT), de magneetveldzone. Binnen deze 0,4 μT zone wordt geadviseerd geen nieuwe gevoelige bestemmingen (woningen, scholen, kinderopvangplaatsen) te realiseren.

Veiligheid voor omgeving

Betreffende de veiligheid wordt opgemerkt dat de kogelvanger alsmede toezicht tijdens de schietactiviteiten afdwalende kogels voorkomen en dat het schootsveld niet is gericht op de bestaande bebouwing.

Risicoanalyse omgeving plangebied

Uit een inventarisatie van de risicokaart externe veiligheid blijkt dat het plangebied niet valt binnen een risicocontour met betrekking tot externe veiligheid.

Resumerend kan worden gesteld dat het aspect externe veiligheid geen belemmering vormt voor onderhavig plan.

2.4.4 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is een wijziging van de Wet milieubeheer (Wm) van kracht geworden. In hoofdstuk 5 is titel 2 luchtkwaliteitseisen ingevoegd (ook 'Wet luchtkwaliteit' genoemd). Gelijktijdig zijn de volgende besluiten en regelingen van kracht geworden:

- Besluit 'Niet in betekende mate' (NIBM)
- Regeling 'Niet in betekende mate' (NIBM)
- Regeling 'Beoordeling luchtkwaliteit 2007'
- Regeling 'Projectsaldering luchtkwaliteit 2007'

Deze nieuwe wet- en regelgeving omvat maatregelen om zowel de uitstoot van schadelijke stoffen te beperken en te voorkomen dat mensen langdurig worden blootgesteld aan verontreiniging.

Besluit gevoelige bestemmingen

Conform artikel 5.16a van de 'Wet luchtkwaliteit' kunnen bij Algemene Maatregel van Bestuur nog nadere regels worden gesteld om te voorkomen dat bij een (dreigende) overschrijding van één of meerdere grenswaarde(n) projecten doorgang vinden die er toe leiden dat het aantal blootgestelden met een verhoogde gevoeligheid toeneemt. Dit Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen) van 15 januari 2009 (in werking met ingang van 16 januari 2009) beperkt de mogelijkheden om ruimtelijke ontwikkelingen uit te voeren in overschrijdingssituaties voor zogenaamde 'gevoelige bestemmingen'. Tot die gevoelige bestemmingen worden scholen, kinderopvang en bejaarden-, verpleeg of verzorgingshuizen gerekend. In het Besluit is aangegeven dat moet worden onderzocht of op een locatie sprake is van een daadwerkelijke of een dreigende overschrijding van de grenswaarden indien de locatie:

- Is gelegen binnen 300 meter vanaf Rijkswegen (wegen in beheer van het Rijk);
- Is gelegen binnen 50 meter vanaf de rand van een provinciale weg (wegen in beheer bij de provincie)

In de voorliggende situatie is sprake van de realisatie van een niet-gevoelige bestemming. Tevens vindt de ontwikkeling plaats op een afstand van meer dan 50 meter van een provinciale weg en meer dan 300 meter van een Rijksweg. Een verder luchtkwaliteitsonderzoek kan daarmee achterwege blijven.

Niet in betekenende mate (NIBM)

In de algemene maatregel van bestuur ‘Niet in betekenende mate’ (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. Het begrip ‘niet in betekenende mate’ is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor NO₂ en PM₁₀. In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Wanneer men bedenkt dat de realisatie van 1.500 woningen bij minimaal één ontsluitingsweg niet in betekenende mate bijdraagt aan de luchtkwaliteit kan worden geconcludeerd dat de realisatie van een schutterslokaal in de vorm en omvang van onderhavig plan eveneens in niet betekenende mate zal bijdragen aan de luchtverontreiniging.

Resumerend kan worden gesteld dat het aspect luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor voorliggende ruimtelijke onderbouwing.

2.5 Water

De gemeente Schinnen valt in de zin van watersaangelegenheden binnen de Keur van het Waterschap Roer en Overmaas. Het waterbeleid van het Waterschap Roer en Overmaas is neergelegd in het Waterbeheersplan Waterschap Roer en Overmaas 2010–2015 (vastgesteld door het waterschapsbestuur d.d. 29 september 2009) en is gebaseerd op Europese, nationale en provinciale regelgeving. Eén van de beleidsterreinen die in dit document aan de orde komt is het stedelijk waterbeheer. Gemeenten hebben op basis van het provinciale beleid een verantwoordelijkheid om duurzaam om te gaan met hemelwater. In het Provinciaal Waterplan Limburg is opgenomen dat maximaal afgekoppeld wordt, mits doelmatig. Hierbij wordt de volgende voorkeursvolgorde gehanteerd: hergebruik – infiltratie in de bodem – afvoer naar oppervlaktewater – afvoer naar de riolering. Bij afvoer via de riolering wordt de voorkeur gegeven aan een verbeterd gescheiden stelsel. Afkoppelen van verhard oppervlak levert de nodige voordelen op, zoals minder riooloverstortingen, een betere werking van zuiveringsinstallaties, een natuurlijker afvoerregime van de beken, aanvulling van het grondwater en een vermindering van kosten door schoon hemelwater niet meer te transporteren en te zuiveren. Afhankelijk van de lokale mogelijkheden, aard en gebruik van het oppervlak en mogelijke verontreinigingen, wordt bepaald wat de meest duurzame oplossing is voor de afvoer van het hemelwater. Zo gelden voor industrieterreinen andere oplossingen dan voor woonwijken. In de stroomgebiedsvisies zijn op basis van beek- en vochtige-natuurdoelstellingen

gebieden aangewezen waar in bestaand stedelijk gebied prioriteit aan het afkoppelen en infiltreren gegeven dient te worden. Voor het afkoppelen van bestaande bebouwing zijn maatwerkoplossingen nodig. Deze maatregelen kunnen bij ruimtelijke plannen worden verankerd in de watertoets.

Watertoets

De watertoets is een procesinstrument dat als doel heeft te komen tot een betere inbreng van wateraspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. De kern bestaat uit een set van procedure afspraken, vormvereisten en inhoudelijke aandachtspunten en wordt toegepast binnen de bestaande procedures en regelgeving. De watertoets is van toepassing op bestemmingsplannen en ruimtelijke onderbouwingen. De initiatiefnemer van een ruimtelijk plan dient in principe de watertoets uit te voeren en de uitkomsten daarvan aan te geven in een waterparagraaf. De waterhuishoudkundige aspecten omvatten onder meer veiligheid voor water, wateroverlast, waterkwaliteit en verdroging. Conform het stroomschema van het Waterschap Roer en Overmaas dienen bestemmingsplannen en vergelijkbare ruimtelijke documenten te worden ingediend bij het watertoetsloket indien het plan meer behelst dan enkel een interne functiewijziging en het plan gelegen is in of nabij een kanaal, het rivierbed van de Maas, een waterwingebied, een grondwaterbeschermingsgebied, zuiveringstechnische werken, primaire waterkeringen, primaire oppervlaktewateren, inundatiezones of droogdalen. Een watertoets is eveneens noodzakelijk indien er lozing van (regen)water op oppervlaktewateren plaatsvindt, bij de toepassing van diepte-infiltratie en wanneer het verhard oppervlak van de nieuwbouw meer dan 1.000 m² bedraagt.

In onderhavig geval bedraagt de toename van het verhard oppervlak minder dan 1.000 m² en is het plangebied niet gelegen in of nabij één van bovengenoemde gebieden. Het plan dient dan ook niet bij het watertoetsloket te worden ingediend. Vanwege het feit dat de bouwactiviteiten alleen bestaan uit het oprichten van een schietboom en oplegpalen worden aanvullende voorwaarden ten aanzien van de hemelwaterafvoer niet noodzakelijk en haalbaar geacht.

2.6 Ecologie

Zorg voor alle inheemse planten- en diersoorten en voor de natuurlijke rijkdommen van gebieden wordt gegarandeerd door de naleving van de wet- en regelgeving ten aanzien van natuur en milieu. De instrumenten die deze bescherming mogelijk maken zijn op Europees niveau vertaald in Natura 2000. De Europese Habitatrichtlijn en de Europese Vogelrichtlijn zijn in Natura 2000 opgenomen. De Europese wetgevingen zijn in Nederland vertaald in de Flora- en faunawet voor de soortbescherming en in de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 voor de gebiedsbescherming. Nederland heeft daarmee de Europese wetgeving in de nationale wetgeving verankerd. Door voorafgaand aan een (bouw)project of ruimtelijke ontwikkeling rekening te houden met het eventueel voorkomen van beschermde en/of zeldzame planten- en diersoorten kan effectief worden omgegaan met de aanwezigheid van een beschermde soort. Een dreigende overtreding van de Flora- en faunawet kan zo snel gesignaleerd en, in veel situaties, voorkomen worden. Vervolgens kan er accuraat actie ondernomen worden om zodoende de overlevingskansen en migratiemogelijkheden van een beschermde soort in het betreffende gebied geen blijvende schade toe te brengen.

Om te kunnen bepalen of er in een bepaald plangebied (habitats van) beschermde plant- en diersoorten aanwezig zijn wordt, voorafgaand aan een ruimtelijke ontwikkeling, een quickscan flora en fauna uitgevoerd. Mocht uit deze quickscan blijken dat er geen (habitats van) beschermde flora- en fauna aanwezig zijn dan is daarmee aan de onderzoeksplicht voldaan. Is er naar aanleiding van deze quickscan wel sprake van aanwezigheid of vermoeden van voorkomen van (habitats van) beschermde planten- en diersoorten dan dient in veel gevallen een vervolgonderzoek hierover meer duidelijkheid te verschaffen.

Te verwachten ingreep

Het voorliggende plan behelst de realisatie van een schietboom op een perceel dat reeds verhard is en waarop bebouwing aanwezig is. Er is dan ook geen vermoeden van het voorkomen van (habitats van) beschermde planten- en diersoorten.

Geconcludeerd kan worden dat het aspect ecologie geen belemmering vormt voor onderhavig plan.

2.7 Overige milieuaspecten

Geurhinder

Er is geen sprake van de realisatie van een geurgevoelige bestemming. Er is derhalve geen nader onderzoek naar het aspect geurhinder noodzakelijk.

Stofhinder

Er is geen sprake van de realisatie van een stofgevoelige bestemming. Er is derhalve geen nader onderzoek naar het aspect stofhinder noodzakelijk.

Lichthinder

Er is geen sprake van de realisatie van een lichthindergevoelige bestemming. Er is derhalve geen nader onderzoek noodzakelijk.

Trillingshinder

Het bouwplan betreft de realisatie van een niet trillingsgevoelige bestemming. Er is derhalve geen nader onderzoek noodzakelijk.

2.8 Archeologie

De Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) is op 1 september 2007 in werking getreden. De Wet op de Archeologische Monumentenzorg is de Nederlandse uitwerking van het Verdrag van Malta. De wet is een raamwet, die regelt hoe Rijk, provincies en gemeenten bij hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem. De gemeenten zijn in deze wet tot bevoegd gezag aangewezen en dienen de archeologische belangen op een goede manier te verweven in het ruimtelijk beleid.

Op basis van provinciale gegevens (IKAW) kan worden geconcludeerd dat het projectgebied is gelegen in een zone van middelhoge archeologische waarde. Op basis van het provinciaal archeologische beleid (leidend bij het ontbreken van een gemeentelijk archeologisch beleid) zijn projectlocaties met een oppervlakte van minder dan 2.500 m² vrijgesteld van archeologisch onderzoek mits er geen archeologische vondsten in een straal/zone van 50 meter rondom het plangebied zijn gedaan. In onderhavig geval is de oppervlakte van het plangebied kleiner dan 2.500 m² en zijn er in een straal van 50 meter rondom het plangebied geen archeologische vondsten gedaan. Het uitvoeren van een nader archeologisch onderzoek is derhalve niet noodzakelijk.

2.9 Ruimtelijke effecten van het plan op de omgeving

Het project bestaat uit de realisatie van een schietboom met oplegpalen op het voormalige tenniscomplex, gelegen aan de Limietweg te Amstenrade. Blijkens deze ruimtelijke onderbouwing zijn de ruimtelijke effecten van het plan op de omgeving zeer beperkt.

2.10 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Terinzagelegging ontwerpbesluit

De ontwerp-beschikking omgevingsvergunning zal zoals wettelijk voorgeschreven worden bekendgemaakt middels publicatie in het Goed Nieuws en de Staatscourant. Na afloop van deze zienswijzentermijn van 6 weken kan het college, met inachtneming van eventuele zienswijzen, overgaan tot definitieve besluitvorming.

Het plan heeft terinzage gelegen van ... PM

2.11 Economische uitvoerbaarheid

In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is in artikel 6.2.1 een opsomming gegeven van de bouwplannen die worden beschouwd als bouwplan in de zin van 6.12 Wro waarvoor een exploitatieplan dient te worden vastgesteld indien het kostenverhaal niet anderszins is geregeld (dat wil zeggen indien men geen anterieure privaatrechtelijke overeenkomst heeft kunnen sluiten met de ontwikkelende partij).

Ten aanzien van de gemeentelijke kosten kan worden opgemerkt dat middels vaststelling van de 'beleidsuitgangspunten schutterslokale in het buitengebied' gelden zijn gereserveerd ter subsidiëring van te maken legeskosten (hiervan is in casu geen sprake aangezien er reeds eerder een procedure is doorlopen) en kosten voor de aanleg van nutsvoorzieningen. In de begroting van de gemeente Schinnen is derhalve rekening gehouden met de kosten gemoeid met de uitvoering van het honkenbeleid.

3 Motivering

Onderhavige ruimtelijke onderbouwing is opgesteld om middels verlening van een omgevingsvergunning met projectafwijkingsbesluit de bouw van een schietboom met kogelvanger en oplegpalen aan de Limietweg 30 te Amstenrade mogelijk te maken.

Een belemmering voor de realisatie van het schutterslokaal vormt het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied' aangezien bebouwing enkel binnen een op de plankaart aangeduid bouwvlak gerealiseerd mag worden en het terrein niet is voorzien van een dergelijk bouwvlak.

De in deze ruimtelijke onderbouwing beschreven ontwikkeling wordt in ruimtelijk en planologisch opzicht aanvaardbaar geacht omdat:

- het plan geen significante negatieve effecten uitoefent op de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied;
- het te realiseren plan past binnen de uitgangspunten van het Rijksbeleid en het provinciaal beleid;
- het plan past binnen het gemeentelijk beleidskader;
- het plan geen gevolgen heeft voor de waterhuishouding ter plekke van het projectgebied;
- er uit oogpunt van milieuhygiëne (bodemkwaliteit, geluid, externe veiligheid, luchtkwaliteit en overige milieuhinder) geen belemmeringen zijn voor deze ontwikkeling;
- er geen archeologische waarden worden verstoord;
- er geen significante aantasting plaatsvindt van beschermde faunistische of floristische waarden;
- er geen onevenredige aantasting van het woongenot plaatsvindt voor omwonenden;
- de economische uitvoerbaarheid gewaarborgd is.

Resumerend kan worden gesteld dat het in deze ruimtelijke onderbouwing beschreven plan in ruimtelijk opzicht aanvaardbaar is.

